

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

CODUL SILVIC

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

TITLUL I DISPOZITII GENERALE

Art. 1. - Pădurile, terenurile destinate împăduririi, cele care servesc nevoilor de cultură, producție și administrație silvică, iazurile, albiile pârâurilor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, în condițiile legii, constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, Fondul Forestier Național.

Art. 2. - Sunt considerate păduri, în sensul prezentului Cod Silvic și sunt incluse în Fondul Forestier Național, terenurile acoperite cu vegetație forestieră cu o suprafață mai mare de 0,25 ha.

Art. 3. - Fondul Forestier Național este, după caz, proprietate publică sau privată și constituie bun de interes național. Dreptul de proprietate asupra terenurilor care constituie Fondul Forestier Național se exercită în conformitate cu dispozițiile prezentului Cod Silvic.

Art. 4. - (1) Scopul prezentei legi este crearea cadrului de reglementare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, în vederea ameliorării continue a condițiilor de mediu și de viață, indiferent de titularul dreptului de proprietate.

(2) Principiile care asigură gestionarea durabilă a pădurilor, în condițiile prezentei legi, sunt următoarele:

- a) promovarea practicilor care favorizează gestionarea durabilă a pădurilor publice și private, resurse regenerabile;
- b) majorarea suprafeței ocupate cu păduri;
- c) conservarea și ameliorarea diversității biologice prin politici forestiere stabile pe termen lung;
- d) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- e) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- f) recunoașterea polifuncționalității ecosistemelor forestiere;

- g) regionarea silviculturii în corelație cu interesele locale, naționale și mondiale;
- h) creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- i) utilizarea cu prioritate speciilor și proveniențelor locale la gestionarea pădurilor existente și la înființarea de noi păduri;
- j) armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate.
- k) garantarea dreptului de proprietate asupra pădurii, a terenurilor forestiere și a vegetației forestiere din afara pădurii;
- l) sprijinirea proprietarilor de păduri.
- m) stimularea asocierii proprietarilor de păduri
- n) evitarea acțiunilor umane care conduc direct sau indirect la degradarea ireversibilă a pădurilor;

Art. 5. - În sensul prezentei legi, definițiile termenilor utilizați sunt prevăzute în anexa nr.1.

Art. 6. - Prezentul Cod Silvic constituie baza raporturilor tehnice, juridice, organizatorice și economice privind gospodărirea durabilă a pădurilor României.

Art. 7. - Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură reprezintă autoritatea de stat care asigură:

- a) elaborarea politicilor și strategiilor de gestionare durabilă a pădurilor;
- b) elaborarea regulamentelor, instrucțiunilor și normelor specifice care constituie regimul silvic;
- c) reprezentarea statului sau a Guvernului României, pe plan intern și internațional, în limitele stabilite prin legislația în vigoare, la întâlniri, organisme, forumuri în domeniul pădurilor;
- d) controlul aplicării și respectării normelor regimului silvic, indiferent de natura proprietății asupra pădurilor.

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește criteriile și indicatorii pentru gestionarea durabilă a pădurilor;
- b) realizează monitorizarea pentru atingerea obiectivelor de gestionare durabilă a pădurilor;
- c) asigură realizarea periodică a inventarului forestier național și colaborează cu instituțiile internaționale;
- d) asigură consultanță și sprijin documentar proprietarilor de păduri și pune la dispoziția ocoalelor silvice normele care reglementează regimul silvic;
- e) organizează educația forestieră de bază și cercetarea științifică pentru silvicultură;
- f) organizează și realizează evidența informatizată a pădurilor;

g) stabilește criteriile în funcție de care se acordă sprijin proprietarilor de păduri și stimulează asocierea acestora;

(3) În elaborarea politicilor și strategiilor prevăzute la alin. (1) lit.a) se respectă principiile generale pentru gestionarea pădurilor adoptate la nivel internațional și aprobate de Guvern sau de Parlament.

Art. 8. - (1) Persoanele fizice, juridice și instituțiile publice care beneficiază sub raport economic, ecologic sau social de efectele funcțiilor de protecție ale pădurii plătesc proprietarilor contravaloarea acestor efecte.

(2) Includerea pădurilor în intravilan este interzisă.

Art.9. - (1) În raport cu folosința lor, pădurile sunt:

a) păduri de folosință forestieră;

b) păduri de folosință silvo-pastorală.

(2) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

a) grupa I-a cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, a solului, a climei și a obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri de ocrotire a genofondului și ecofondului, precum și pădurile din ariile naturale protejate de interes național;

b) grupa a II-a cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție în care se urmărește să se realizeze masă lemnoasă de calitate superioară și alte produse ale pădurii și, concomitent, protecția calității factorilor de mediu.

(3) Modul de gospodărire a pădurilor din fiecare grupă se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilite prin amenajamentele silvice.

Art.10. - Pădurile de folosință forestieră, jnepenișurile și perdelele forestiere de protecție cu o lățime mai mare de 20 m sunt supuse regimului silvic.

TITLUL II ADMINISTRAREA PĂDURILOR

Art.11. - După forma de proprietate, pădurile pot fi, după caz:

a) păduri proprietate publică a statului;

b) păduri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;

c) păduri proprietate privată a unităților de cult respectiv parohii, schituri, mănăstiri, a instituțiilor de învățământ, a institutelor de cercetare, a Academiei Române sau a altor persoane juridice de drept privat;

d) păduri proprietate privată indiviză a formelor asociative, respectiv obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grănicerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative și alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri;

e) păduri proprietate privată a persoanelor fizice.

Art.12. - (1) Toți proprietarii de păduri sunt obligați să asigure pentru acestea servicii silvice, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice.

(2) Proprietarul/administratorul și ocolul silvic care asigură serviciile silvice sunt obligați să respecte, după caz, regimul silvic sau normele specifice.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzută la alin. (2), proprietarul/administratorul și ocolul silvic care asigură serviciile silvice răspund solidar în fața legii, după caz.

Art.13. - (1) Ocoalele silvice sunt:

a) ocoale silvice bugetare, înființate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, funcționează în subordinea acesteia și sunt finanțate atât de la bugetul de stat cât și din surse proprii.

b) ocoale silvice din structura administratorului pădurilor proprietate publică a statului, din structura institutelor de cercetare sau a instituțiilor de învățământ care administrează păduri proprietate publică a statului și care sunt înființate de administratorul pădurilor proprietate publică a statului și de instituțiile respective.

c) ocoale silvice private care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ teritoriale, de persoanele fizice, de persoanele juridice care au în proprietate păduri sau de asociații constituite de acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. b) administrează pădurile proprietate publică a statului. Ele asigură administrarea sau servicii silvice pentru pădurile altor proprietari, pe bază de contract, în cadrul unei secții separate cu organizarea administrativă corespunzătoare în raport cu suprafața acestor păduri, secții a căror activitate este susținută din profitul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. c), în funcție de persoana care le constituie, asigură:

a) administrarea pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, în cazul ocoalelor silvice înființate de unitățile administrativ-teritoriale sau de asociațiile constituite de acestea;

b) administrarea sau serviciile silvice, în funcție de opțiunea proprietarului, pentru pădurile proprietate privată a persoanelor juridice sau a persoanelor fizice, în cazul ocoalelor silvice înființate de persoane juridice, de persoane fizice sau de asociații ale acestora;

c) administrarea sau serviciile silvice pentru pădurile altor proprietari decât cele care le-au constituit, pe bază de contract.

(4) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. a) asigură serviciile silvice pentru proprietarii de păduri private persoane fizice și juridice, care nu au contract pentru asigurarea serviciilor silvice sau de administrare a pădurii cu un ocol silvic din una din categoriile prevăzute la alin. (1) lit.b) sau lit. c) și nu pot să

susțină în totalitate, prin eforturi proprii, serviciile silvice sau de administrare a pădurilor ;

(5) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. a), înființate în condițiile alin.(4), pot să asigure administrarea pădurilor pentru care realizează servicii silvice, la cererea proprietarilor, pe bază contractuală.

(6) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit.a) asigură și administrarea pădurilor proprietate publică a statului, acolo unde nu se pot constitui ocoale silvice în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b).

(7) Serviciile silvice pentru proprietarii de păduri care se găsesc în situațiile prevăzute la alin. (4) pot fi realizate și de către ocoalele silvice din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(8) Fondurile necesare pentru asigurarea serviciilor silvice în condițiile alin. (4) se asigură de la bugetul de stat.

(9) Tarifele pentru calculul fondurilor prevăzute la alin (8) se stabilesc prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al autorității pentru finanțele publice.

(10) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) au personalitate juridică.

Art.14. - Proprietarii pădurilor proprietate privată pot opta ca ocoalele silvice să efectueze servicii comerciale în numele lor, în condițiile legii.

Art.15. - (1) Pădurile proprietate publică a statului sunt administrate de către Regia Națională a Pădurilor – „ROMSILVA”, regie autonomă de interes național, aflată în coordonarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Forma de organizare a acesteia și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Pădurile proprietate publică a statului pot fi administrate și de către institute de cercetare și instituții de învățământ.

(4) Pădurile proprietate publică a statului nu pot fi concesionate.

TITLUL III GESTIONAREA DURABILĂ A PĂDURILOR

CAPITOLUL I – AMENAJAREA PĂDURILOR

Art.16. - (1) Modul de gestionare a pădurii de folosință forestieră se reglementează prin amenajamentul silvic aprobat de către conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Gospodărirea pădurilor cu folosință forestieră se stabilește prin amenajamentul silvic, în concordanță cu obiectivele ecologice și social-economice, cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor.

Art.17. - (1) Amenajamentul silvic se elaborează sau se revizuieste pe unități de protecție și producție, pe baza normelor tehnice de amenajare a pădurilor, aprobate de conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

(2) Unitățile de protecție și producție sunt constituite având limitele naturale ale bazinelor hidrografice din zonele de deal și de munte, iar în zonele de câmpie limite naturale sau artificiale stabile. Mărimea suprafeței acestora trebuie să asigure posibilitatea efectuării controlului respectării principiului continuității recoltelor de lemn pe durata ciclului.

(3) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se elaborează și se aplică cu respectarea următoarelor principii:

- a) principiul continuității;
- b) principiul eficacității funcționale;
- c) principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- d) principiul economic, cu respectarea restricțiilor ecologice.

(4) Normele tehnice din silvicultură cuprind reglementări privind conservarea și ameliorarea biodiversității speciilor, ecosistemelor și a peisajului;

(5) Amenajamentele silvice se revizuiesc din 10 în 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care revizuirea se face din 5 în 5 ani;

(6) Din amenajamentele prevăzute la alin. (1) se fac extrase din amenajament pe fiecare proprietate, păstrând aceeași numerotare a bornelor și a parcelelor, extras care reprezintă amenajamentul pe proprietar;

(7) Bornele de amenajare a pădurilor reprezintă baza de referință a cadastrului pe zona pădurilor în amenajarea teritoriului și în evidențele cărților funciare.

(8) În situația în care se includ noi suprafețe de pădure de folosință forestieră, numerotarea bornelor și a parcelelor se face în continuare pentru unitatea de protecție și producție respectivă.

(9) Marcajele pentru delimitarea proprietăților se fac distinct de semnele folosite în amenajarea pădurilor și sunt reglementate prin norme tehnice aprobate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(10) Prevederile amenajamentelor întocmite pe proprietăți și ale studiilor sumare se au în vedere pentru reglementarea procesului de producție forestieră la revizuirea amenajamentelor pe unități de protecție și producție, potrivit prezentului Cod Silvic, cu eșalonarea atenuării diferențelor dintre ele.

Art.18. - (1) Elaborarea amenajamentelor silvice se face în concordanță cu prevederile planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii, precum și cu principiile elaborării lucrărilor de cadastru;

(2) Elaborarea amenajamentelor silvice și a extraselor de amenajament se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin unități specializate pe care aceasta le autorizează în acest scop.

(3) Reglementarea procesului de producție se face în conformitate cu normele tehnice pentru amenajarea pădurilor.

Art.19. - (1) Amenajamentele silvice și modificările acestora sunt aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Amenajamentele silvice și modificările acestora se supun prevederilor legislației privind evaluarea de mediu pentru planuri și programe.

(3) Procedurile privind evaluarea de mediu a amenajamentelor silvice și a modificărilor acestora se inițiază de societățile comerciale care elaborează amenajamentele silvice respectiv de inițiatorul solicitării de modificare a amenajamentului silvic.

(4) Orice studiu care se referă la o suprafață de pădure de folosință forestieră sau la o suprafață care, în baza studiului, este destinată pădurii de folosință forestieră se aprobă în condițiile alin.(1) și devine parte integrantă a amenajamentului silvic în vigoare.

Art.20. - Pădurile de folosință forestieră care, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, au făcut parte din categoria „Vegetație forestieră din afara fondului forestier”, se integrează în unități de protecție și de producție sau se constituie în unități de protecție și de producție noi dacă sunt îndeplinite condițiile impuse de normele tehnice pentru amenajarea pădurilor.

Art.21. - Lucrările de amenajare a pădurilor sunt finanțate din fonduri constituite în acest scop în cadrul gestionării durabile a pădurilor.

Art.22. - (1) Se interzice efectuarea de studii sumare de amenajare și de studii de transformare a pășunilor împădurite în pășuni.

(2) Studiile de transformare a pășunilor împădurite și amenajamentele silvice întocmite, aprobate, sau cele pentru care a fost realizată recepția finală până la data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile până la întocmirea amenajamentului silvic în condițiile prezentei legi, dar nu mai târziu de expirarea valabilității acestora.

(3) Studiile sumare de amenajare întocmite, aprobate, sau cele pentru care a fost realizată recepția finală la data intrării în vigoare a prezentei legi, rămân în vigoare până la data întocmirii amenajamentului silvic în condițiile prezentei legi, cu condiția să se constate, la verificarea lor în termen de 6 luni de către comisii numite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, având membrii neimplicați în elaborarea și aprobarea acestor

documentații, că soluțiile tehnice silvice date în acestea corespund prevederilor normelor tehnice silvice de amenajare a pădurilor pe unități de protecție și producție.

(4) După data intrării în vigoare a prezentei legi, pe terenurile forestiere retrocedate ca urmare a aplicării prevederilor legilor funciare, ocoalele silvice realizează lucrările prevăzute în amenajamentele silvice în vigoare;

(5) În cazul pădurilor de folosință silvopastorală pentru care proprietarul acestora optează să fie transformate în păduri de folosință forestieră se întocmește amenajamentul silvic în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII

Art.23. - (1) Conservarea biodiversității ecosistemelor forestiere reprezintă un obiectiv prioritar al gestionării durabile a pădurilor. În special

(2) În vederea realizării obiectivului prevăzut la alin. (1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură instituie toate măsurile de gestionare durabilă, în special prin constituirea de arii naturale protejate, prin aplicarea de tratamente intensive care promovează regenerarea naturală a speciilor din tipul natural fundamental de pădure și prin conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine.

(3) Constituirea de arii naturale protejate care cuprind în interiorul lor păduri se realizează potrivit prevederilor legale, cu respectarea dreptului de proprietate și cu avizul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art.24. - (1) Ocolul silvic care administrează pădurile situate în interiorul unei arii naturale protejate, dacă suprafața acestora reprezintă mai mult de 50% din suprafața ariei naturale protejate, are prioritate în dobândirea dreptului de a administra aria naturală protejată respectivă, în condițiile legii.

(2) Compensațiile anuale se stabilesc pe baza metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților publice centrale pentru silvicultură și pentru mediu

(3) Pădurile proprietate privată situate în ariile naturale protejate se cumpără cu prioritate de către statul român. Până atunci, proprietarii pădurilor situate în ariile naturale protejate primesc compensații anuale de la bugetul de stat pentru beneficiul nerealizat ca urmare a aplicării restricțiilor privind gestionarea acestora

CAPITOLUL III REGENERAREA ȘI ÎNGRIJIREA PĂDURILOR

Art.25. - Regenerarea și îngrijirea pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate.

Art.26. - (1) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se conservarea genofondului și ecofondului, realizarea de arborete de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

(2) Se exceptează de la prevederile alin.(1) arboretele de plop indigeni, de salcie, de salcâm și zăvoaietele, în care este admis regimul crângului.

Art.27. - (1) Tăierile rase sunt admise numai în pădurile de molid, pin, salcâm, plop, salcie și în zăvoaie, precum și în cazul substituirii ori refacerii unor arborete în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), mărimea parchetelor este de maximum 2 hectare.

(3) În situația apariției de produse accidentale, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de acesta.

(4) Realizarea unei tăieri rase, prin alăturarea cu o tăiere rasă deja executată într-o pădure, este permisă numai după închiderea stării de masiv în suprafața tăiată anterior sau, dacă starea de masiv nu este încheiată, într-o perioadă de maxim 7 ani de la prima tăiere rasă dacă este asigurată regenerarea integrală a suprafeței tăiate anterior.

(5) Tăierile în ariile naturale protejate se pot efectua numai în cazuri bine justificate, cu respectarea prevederilor din legea ariilor naturale protejate.

Art.28. - (1) Proprietarii și ocoalele silvice au următoarele obligații:

a) să organizeze regenerarea tuturor suprafețelor de teren destinate împăduririi din pădurile pe care le au și/sau le administrează;

b) să organizeze și să asigure executarea lucrărilor de regenerare, întreținere a semințșurilor și a plantațiilor și de îngrijire a arboretelor, astfel încât să se realizeze compozițiile-țel stabilite prin amenajamentele silvice și/sau studiile de specialitate.

(2) Lucrările de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult 2 ani de la tăierea unică sau definitivă.

(3) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire se stabilesc potrivit prevederilor din normele tehnice de specialitate și/sau a studiilor de specialitate aprobate.

(4) Pădurile din care masa lemnoasă a fost exploatată prin tăieri rase, definitive sau accidentale, dar neîmpădurite de către administratorul pădurilor

proprietate publică a statului la data punerii în posesie în conformitate cu legile retrocedării, se împăduresc pe cheltuiala acestuia.

(5) Suprafețele prevăzute la alin. (4) se consideră împădurite la declararea stării de masiv.

Art.29. - Statul sprijină proprietarii pădurilor de folosință forestieră prin alocarea de sume de la bugetul de stat pentru asigurarea regenerării suprafețelor, dacă sumele care sunt constituite în fondul de conservare și regenerare, în condițiile legii, nu asigură finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art. 28.

Art.30. - Modul de producere, comercializare și utilizare a materialelor forestiere de reproducere se stabilește prin lege specială.

CAPITOLUL IV ASIGURAREA INTEGRITĂȚII ȘI DEZVOLTAREA PĂDURII

Art.31. - (1) Ocrotirea, asigurarea integrității, ameliorarea pădurilor și creșterea suprafeței acestora constituie o preocupare fundamentală, de interes național a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, menită să asigure dezvoltarea durabilă a pădurilor.

(2) Terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate.

(3) Proprietatea forestieră nu poate fi divizată prin acte juridice translativ de proprietate încheiate între vii sau mortis causa, sub limita de 1 ha.

(4) În cazul în care prin deschiderea unei succesiuni, datorită numărului de moștenitori, se creează posibilitatea încălcării prevederilor alin. (3), se constituie moștenirea în favoarea unui/unor moștenitor/moștenitori, la nivelul minim prevăzut în prezenta lege, cu plata de sultă de către cel/cei în favoarea căruia/căroră s-a constituit moștenirea.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură asigură, de la bugetul de stat, decontarea taxelor pentru intabularea pădurilor cumpărate de un proprietar, prin care acesta asigură majorarea suprafeței pădurii de folosință forestieră pe care o are în proprietate.

Art.32. - Reducerea suprafeței pădurilor de folosință forestieră este interzisă.

Art.33. - (1) Se admit excepții de la prevederile art. 32, pentru realizarea următoarelor obiective, cu respectarea condițiilor prevăzute la fiecare caz în parte:

a) pentru obiectivele declarate, în condițiile legii, de utilitate publică, cu sau fără condiția compensării cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate și

cu condiția asigurării plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv ;

b) pentru realizarea de obiective turistice și pentru extinderea obiectivelor existente cu caracter social, cultural, sportiv, medical, de cult, cu condiția compensării cu terenuri echivalente ca valoare și cu condiția plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv, dacă nu sunt realizate în ariile naturale protejate;

c) pentru realizarea, numai de către proprietarul pădurii, de locuințe, case de vacanță, sau pentru extinderea obiectivelor industriale, cu condiția asigurării schimbului terenului pe care se află pădure de folosință forestieră ce se scoate definitiv din circuitul silvic, cu suprafața echivalentă de teren și acoperirii cheltuielilor necesare pentru realizarea stării celei dintâi, dar nu în cuprinsul ariilor naturale protejate;

d) compensarea prevăzută la lit.c) se realizează fizic cu un teren care are de trei ori valoarea terenului care se scoate definitiv din circuitul silvic și cu condiția plății anticipate a obligațiilor bănești legale de către proprietarul obiectivului respectiv ;

(2) Terenurile cu care se realizează compensarea în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) trebuie să fie numai terenuri neincluse în categoria „pădure de folosință forestieră” până la momentul compensării, dar limitrofe pădurii. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 hectare, acesta poate să nu fie limitrof pădurii de folosință forestieră;

(3) În zonele deficitare în păduri, respectiv în cele în care, în teritoriul unei unități administrativ-teritoriale procentul suprafeței ocupate cu pădure din total teritoriu este mai mic de 12%, compensarea se realizează numai în cadrul aceleiași unități administrativ-teritoriale.

(4) Terenurile scoase definitiv din circuitul silvic și terenurile primite în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc.

(5) În cazul terenurilor scoase definitiv din circuitul silvic fără compensare echivalentă, acestea devin proprietatea beneficiarului în momentul efectuării operațiunii de predare – primire și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o.

(6) În cazul scoaterilor definitive de teren din circuitul silvic a pădurilor proprietate publică a statului, acceptarea scoaterii introduce în circuitul civil terenul respectiv.

(7) Se exceptează de la prevederile art. 32 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră, potrivit prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările ulterioare.

(8) Defrișarea vegetației forestiere pentru realizarea fâșiei de protecție a frontierei de stat se execută de către proprietarul sau deținătorul pădurii, sub supravegherea organului de poliție de frontieră și a ocolului silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea pădurii respective.

Art.34. - (1) Scoaterea temporară din circuitul silvic a terenurilor forestiere este permisă numai pentru obiective din categoria celor prevăzute la art. 33, alin. (1) lit. a) și b), cu asigurarea plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv, în următoarele condiții:

- a) pentru o perioadă maximă de 2 ani, în cazul în care vegetația forestieră este îndepărtată.
- b) pentru o perioadă maximă de 10 ani în cazul în care vegetația forestieră nu este îndepărtată.

(2) Fac excepție de la termenele prevăzute la alin.(1) terenurile afectate de traseul conductelor care traversează păduri, pentru care scoaterea temporară se realizează pe perioadă de 10 ani, cu posibilitatea de prelungire dacă perioada în care pe aceste conducte se realizează transportul fluidelor pentru care au fost instalate este mai mare de 10 ani, sau pe perioada pe care aceste conducte se realizează transportul fluidelor pentru care au fost instalate este mai mică de 10 ani.

(3) Perioada pentru care se aprobă scoaterea temporară din circuitul silvic include și perioada necesară executării lucrărilor pentru redarea terenului în condiții apte de a fi împădurit.

Art.35. - Propunerile de scoateri definitive sau temporare din circuitul silvic, în condițiile prevăzute la art. 33 și la art. 34, avizate favorabil de proprietar și de ocolul silvic care administrează pădurea, se supun pentru aprobare după cum urmează:

- a) autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru fiecare obiectiv care necesită o suprafață mai mică de un hectar, inclusiv;
- b) Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru fiecare obiectiv care necesită o suprafață de peste un hectar.

Art.36. - (1) Metodologia de calcul a obligațiilor bănești ale beneficiarilor în cazurile prevăzute la art. 33 și art. 34, se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la elaborarea metodologiei prevăzute la alin. (1) se aplică metodologia în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.37. - (1) Pentru terenurile care se scot definitiv din circuitul silvic, în cazurile prevăzute la art. 33, obligațiile bănești sunt constituite din:

- a) taxa pentru folosirea definitiva a terenurilor forestiere în alte scopuri decât producția forestieră și defrișarea pădurii, calculata conform metodologiei prevăzuta la art. 33, care se depune în Fondul de ameliorare a

fondului funciar, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din circuitul silvic, care se achita proprietarului terenului, pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor statului, făcându-se venit în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achita proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ - teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate, care se achita proprietarului acestora, în condițiile legii ;

e) cheltuielile de reinstalare a pădurii și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art.30 alin.(1) lit.c);

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), taxa pentru scoaterea definitivă nu se datorează pentru lucrări de îmbunătățiri funciare, regularizarea cursurilor de apă, realizarea unor noi surse pentru aprovizionarea cu apă și obiective meteorologice.

Art.38. - Pentru terenurile care se scot temporar din circuitul silvic, în cazurile prevăzute la art. 34, obligațiile bănești sunt constituite din:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru folosirea definitivă a terenurilor forestiere în alte scopuri decât producția forestieră și defrișarea pădurii, cu excepțiile prevăzute la art. 34, alin. (2), care se depune în Fondul de ameliorare a fondului funciar, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) chiria care se achita proprietarului, în cazul pădurii proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților administrativ – teritoriale sau administratorului pădurii proprietate publică a statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achita proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților administrativ – teritoriale sau administratorului pădurii proprietate publică a statului pentru terenurile proprietate publică a statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate, amplasate pe terenurile respective, care se achita proprietarului acestora

e) cheltuielile de reinstalare a pădurii și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, care se achită ocolului silvic care asigură serviciile silvice/administrarea suprafeței respective, pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților administrativ – teritoriale sau administratorului pădurilor proprietate publică a statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor, pentru terenurile proprietate publică a statului.

Art.39. - (1) Administratorul pădurilor proprietate publică a statului ia măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului pădurilor prin schimburi și / sau cumpărări de terenuri în numele statului, pe baza de acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului dobândesc situația juridică a celor pe care le schimbă și păstrează sau dobândesc destinația forestieră, după caz.

(3) Grănițuirea pădurii se face cu respectarea prevederilor Codului Civil.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în interiorul pădurii.

(5) Evaluarea terenurilor care fac obiectul cumpărării sau schimbului de către stat, se realizează de către experți evaluatori autorizați.

(6) Statul are drept de preemțiune la cumpărarea de păduri și de terenuri destinate împăduririi, la preț egal.

(7) Vânzătorul are obligația de a înștiința, în scris, administratorul pădurilor proprietate publică a statului despre intenția de vânzare, acesta din urmă putându-și exercita dreptul de preemțiune în termen de 30 de zile de la înștiințare.

(8) În cazul în care administratorul pădurilor proprietate publică a statului nu-și manifestă în scris intenția de cumpărare în termenul prevăzut la alin. (7), vânzarea terenului este liberă.

(9) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin. (7) atrage nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat.

Art.40. - (1) Pentru realizarea, în condițiile legii, a schimbului de terenuri ocupate cu păduri de folosință forestieră în care unul dintre acestea este teren proprietate publică a statului, este obligatorie îndeplinirea a cel puțin uneia din următoarele condiții:

a) schimbul conduce la eliminarea unei/unor enclave din pădurea proprietate publică a statului;

b) schimbul conduce la corectarea perimetrului pădurii;

c) schimbul conduce la comasarea terenurilor forestiere proprietate publică a statului;

d) schimbul conduce la majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri.

(2) Administratorul pădurilor proprietate publică a statului propune autorității publice centrale care răspunde de silvicultură efectuarea schimbului de terenuri în care sunt antrenate suprafețe proprietate publică a statului. Propunerile vor fi însoțite de documentațiile de evaluare și echivalare a terenurilor supuse schimbului, întocmite conform legii;

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) poate fi aprobat schimbul de terenuri în cazul în care pe terenul forestier proprietate publică a statului este amplasat un activ vândut de către administratorul pădurilor statului, în condițiile legii.

(4) Schimbul de terenuri se poate realiza numai în cadrul aceleiași unități administrativ – teritoriale.

(5) La realizarea schimbului prevăzut la alin. (1) se are în vedere echivalența valorică a terenurilor.

(6) Sunt acceptate cu prioritate :

a) schimbul suprafețelor de teren, retrocedate în condițiile legii, pe care sunt instalate plantaje și suprafețe experimentale de lungă durată;

b) schimbul prevăzut la alin. (3), dacă proprietarul activului oferă la schimb păduri și/sau terenuri acoperite cu vegetație forestieră din afara pădurii.

Art.41. - (1) Administratorul pădurilor proprietate publică a statului, pentru acestea, și proprietarii de păduri de folosință forestieră, pentru celelalte categorii de proprietate forestieră, au obligația sa înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor, purtător de dobânda, neimpozabil, aflat la dispoziția și în contul administratorului sau prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare prevăzut la alin (1) se constituie din următoarele resurse:

a) contravaloarea terenului scos definitiv din circuitul silvic pentru terenul proprietate publică a statului;

b) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității sau despăgubirea echivalentă contravalorii pierderii de creștere pentru arboretul/arboretele existent/existente pe terenul proprietate publică scos definitiv din circuitul silvic;

c) chiria pentru scoaterea temporară din circuitul silvic a terenului proprietate publică;

d) despăgubirile pentru daunele produse pădurii de folosință forestieră;

e) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor pentru pădurile de folosință forestieră proprietate publică;

f) 15-25% din contravaloarea masei lemnoase provenită din exploatarea produselor principale și accidentale I precomptabile, procentul stabilindu-se

anual de către ocolul silvic care asigură administrarea pădurii sau prestarea de servicii silvice.

g) alocații de la bugetul de stat.

h) sumele prevăzute la art.33 alin. (1) lit. c), plătite de proprietarii de terenuri

(3) În situația în care masa lemnoasă recoltată se acordă în natură, contribuția datorată de proprietarul privat la fondul de conservare și regenerare constituit potrivit alin. (1) se calculează pe baza prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior în vigoare.

(4) Fondul de conservare și regenerare prevăzut la alin (2) se utilizează pentru :

a) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau cele preluate în scopul împăduririi;

b) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri ;

c) cheltuielile de reinstalare a pădurii și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv

d) producerea materialului forestier de reproducere;

e) cumpărarea de terenuri potrivit art. 46 din prezenta lege.

(5) Alimentarea contului fondului de conservare și regenerare se face până la data de 31 ianuarie a anului următor, fondul având regimul rezervelor fiscale și este deductibil fiscal.

(6) Evidența fondului de conservare se ține pe proprietar.

(7) Sumele rămase disponibile din acest fond la finele anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(8) După realizarea stării de masiv în suprafețele regenerate, sumele neutilizate pentru aceste suprafețe, după reținerea impozitului, se pot restitui proprietarului.

Art.42. - (1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestiera de la folosința pădure, exclusiv răchitării, la alta categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe calculată conform prevederilor art. 34 lit.a), care se varsă în Fondul de ameliorare a fondului funciar.

(2) Fac excepție de la prevederile alin.(1) terenurile destinate construcției de drumuri forestiere și înființării de pepiniere destinate producerii de puietri necesari lucrărilor de împădurire.

CAPITOLUL V PERDELELE FORESTIERE DE PROTECȚIE

Art. 43. - Perdelele forestiere de protecție pot fi, după caz, proprietate publică sau privată și constituie bun de interes public național, înființate în scop de contracarare a fenomenelor meteorologice u efecte dăunătoare, mijloc

eficient pentru atenuarea consecințelor secetelor și schimbărilor climatice globale.

Art. 44. - Sistemul național al perdelelor forestiere de protecție, necesitatea, amplasarea și înființarea perdelelor forestiere de protecție, precum și gestionarea durabilă a lor, finanțarea și realizarea programului sistemului național al perdelelor forestiere de protecție vor face obiectul unor acte normative speciale.

CAPITOLUL VI

AMELIORAREA PRIN ÎMPĂDURIRE A TERENURILOR DEGRADATE . CREȘTEREA SUPRAFETEI PĂDURILOR

Art. 45. - (1) Creșterea suprafeței pădurilor se face prin împădurirea terenurilor degradate, a terenurilor agricole slab productive sau abandonate, înființarea perdelelor forestiere de protecție și a pâlcurilor de pădure în zonele de câmpie supuse fenomenului deșertificării sau înființate în alte scopuri economice.

(2) Sunt supuse prevederilor prezentei legi terenurile degradate care nu au capacitate de producție agricolă, care nu sunt situate în perimetrul ariilor naturale protejate sau a siturilor de importanță comunitară și care pot fi ameliorate prin lucrări de împădurire în vederea protejării solului, asigurării echilibrului hidrologic și îmbunătățirii condițiilor de mediu.

(3) Terenurile degradate corespunzătoare categoriilor prevăzute la alin. (2) se constituie obligatoriu în perimetre de ameliorare în vederea împăduririi, indiferent de forma de proprietate asupra terenurilor.

Art. 46. - (1) Inventarierea terenurilor degradate, delimitarea și constituirea perimetrelor de ameliorare, aprobarea fișei perimetrului de ameliorare, lucrările pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate având ca efect schimbarea categoriei de folosință a terenurilor degradate în terenuri cu vegetație forestieră, modul în care statul se implică în acest proces fac obiectul unor acte normative speciale.

(2) Terenurile degradate, ameliorate prin împădurire sunt scutite de plata impozitelor timp de 25 de ani de la data împăduririi lor.

(3) Pentru vegetația forestieră instalată pe terenurile degradate, în condițiile legii, se aplică normele tehnice silvice pentru pădurile de folosință forestieră.

Art. 47. - (1) În vederea creșterii suprafeței pădurilor României statul asigură compensarea veniturilor ce s-ar fi obținut din valorificarea producției agricole de pe suprafețele agricole împădurite.

(2) Suprafețele împădurite rămân în aceeași formă de proprietate și sunt scutite de impozit până la vârsta de 40 de ani a pădurii. Ele pot fi atrase în circuitul civil cu condiția menținerii categoriei pădurii de folosință forestieră, supuse regimului silvic.

(3) Pâlcurile de pădure și perdelele forestiere de protecție înființate în zonele de câmpie beneficiază de același regim preferențial. Pentru pădurile de plop și salcie nou înființate se instituie obligativitatea plantării suprafețelor de pădure tăiate la vârsta de tăiere prevăzută în amenajamentul silvic întocmit la înființarea pădurii.

(4) Statul asigură în mod gratuit semințele și puieții necesari pentru împădurirea terenurilor agricole.

(5) Cheltuielile necesare pentru înființarea pădurilor, a perdelelor forestiere de protecție și a aliniamentelor, precum și pentru executarea lucrărilor de îngrijire până la vârsta de 20 de ani se suportă din bugetul de stat.

CAPITOLUL VII PAZA PĂDURII

Art. 48. - (1) Ocoalele silvice sunt obligate să asigure paza pădurii împotriva tăierilor ilegale de arbori, furturilor, distrugerilor, degradărilor, pășunatului, și altor fapte păgubitoare pentru pădure, în condițiile legii.

(2) Ocoalele silvice sunt obligate să asigure măsurile de prevenire și stingere a incendiilor.

(3) Personalul angajat pentru paza pădurilor este dotat cu armament de serviciu, în condițiile legii, și cu uniformă de serviciu.

(4) Armamentul prevăzut la alin.(3) se încadrează în categoria armelor neletale.

Art. 49. - Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor care le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în organizarea pazei pădurilor și verifică modul în care persoanele abilitate cu paza pădurilor respectă prevederile legale.

Art.50. - (1) Persoanele juridice și fizice care desfășoară activități în pădure, precum și în zonele limitrofe acesteia, sunt obligate să aplice și să respecte reglementările de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Instrucțiunile privind prevenirea și stingerea incendiilor din păduri se emit de către autoritățile competente ale statului.

(3) Aducerea la cunoștința populației a instrucțiunilor prevăzute la alin. (2) și punerea lor în aplicare se face de către ocoalele silvice care asigură administrarea pădurii sau serviciile silvice.

Art.51. - Prefecții, consiliile județene și locale, unitățile autorităților competente ale statului în domeniul protecției civile, combaterii efectelor calamităților și dezastrelor, potrivit atribuțiilor legale ce le revin, au obligația de a interveni în acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor în păduri, în vegetația forestieră din afara pădurii, în jnepenișuri și în perdelele forestiere de protecție

Art. 52. - Persoanele fizice aflate în păduri și în vegetația forestieră din afara pădurii în care s-au produs incendii sunt obligate să participe la stingerea acestora.

Art.53. - (1) Se interzice pășunatul în pădurile supuse regimului silvic, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură poate aproba pășunatul pe durată limitată în unele perimetre ale pădurii, pe baza propunerilor autorităților publice locale, cu acordul proprietarului, în cazuri temeinic justificate, cu excepția arboretelor în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în pădurile care îndeplinesc funcții speciale de protecție;

(3) În cazul pădurilor proprietate publică a statului sunt aplicabile prevederile alin.(1), iar acordul prevăzut la alin.(2) se dă de către administrator.

(4) Este permisă recoltarea ierbii din păduri, cu excepția suprafețelor supuse împăduririi, a celor aflate în curs de regenerare și a pădurilor cu funcții speciale de protecție.

(5) Trecerea animalelor domestice prin pădure spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de proprietarul pădurii, cu avizul ocolului silvic, pe trasee delimitate și perioade precizate;

(6) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin.(2) și (5) se stabilește prin înțelegerea părților.

Art. 54. - Se interzice autorizarea trecerii animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în pădurile care îndeplinesc funcții speciale de protecție, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

Art. 55. - (1) Se interzice accesul publicului în pădure în parcelele în curs de regenerare, în plantațiile și culturile forestiere cu înălțimi mai mici de 5 metri, în parchetele în curs de exploatare.

(2) În rezervațiile naturale, în pădurile declarate monumente ale naturii și în rezervații științifice accesul publicului este permis numai în scop turistic cu acordul ocolului silvic.

CAPITOLUL VIII

PREVENIREA ȘI STINGEREA INCENDIILOR

Art. 56. - (1) Proprietarii pădurilor, ai perdelelor forestiere de protecție și ai terenurilor degradate pe care s-au realizat lucrări de împădurire, precum și ocoalele silvice care asigură servicii silvice sau administrarea acestora sunt obligați să aplice și să respecte normele specifice de prevenire și stingere a incendiilor aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și avizate de Inspectoratul general pentru situații de urgență.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să aducă la cunoștința salariaților, a persoanelor care execută activități specifice, precum și a cetățenilor prezenți în zonă, după caz, regulile și măsurile de prevenire a incendiilor.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să amplaseze în perimetrul pădurii, al perdelei forestiere de protecție sau al terenului degradat pe care s-au realizat lucrări de împădurire panouri pe care se afișează reguli și măsuri de prevenire a incendiilor și comportamentul de urmat în caz de incendiu.

Art. 57. - Prefecții, consiliile locale și județene, serviciile profesionale și voluntare/private pentru situații de urgență acționează prin măsuri specifice de prevenire a incendiilor în domeniul silvic, potrivit atribuțiilor legale ce le revin.

Art. 58. - Persoanele fizice care constată în păduri, perdele forestiere sau terenuri degradate pe care s-au realizat lucrări de împădurire incendii, sunt obligate să anunțe aceasta, imediat, celui mai apropiat organ silvic.

Art. 59. - Proprietarul/ocolul silvic care administrează perdelele forestiere de protecție este obligat să asigure dotarea și condițiile minime pentru intervenția eficientă în caz de incendiu, prevăzute în normele specifice de prevenire și stingere a incendiilor.

Art. 60. - La intervenția pentru stingerea incendiilor participă echipe specializate, formate din personal atestat și echipat corespunzător.

CAPITOLUL IX

ASIGURAREA STĂRII DE SĂNĂTATE ȘI PROTECȚIA PĂDURILOR

Art. 61. - Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare și prognoză a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii în conformitate cu normele tehnice privind protecția pădurilor împotriva dăunătorilor.

Art.62. - Combaterea bolilor și dăunătorilor pe suprafețe restrânse, respectiv pepiniere în care se produc puiți forestieri, plantații și/sau regenerări naturale se realizează de către ocolul silvic în care sunt necesare aceste lucrări.

Art. 63. - (1) În vederea analizării stării de sănătate a pădurilor și pentru stabilirea lucrărilor necesare pentru asigurarea stării de sănătate corespunzătoare a acestora se înființează Comandamentul Național pentru supravegherea stării de sănătate a pădurilor pe lângă autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Atribuțiile, regulamentul de organizare și funcționare al Comandamentului și componența acestuia se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Comandamentul se întrunește de cel puțin două ori pe an și ori de câte ori este nevoie.

Art.64. - Lucrările necesare pentru asigurarea stării de sănătate a pădurilor se finanțează de la bugetul de stat, cu excepția lucrărilor prevăzute la art.62.

CAPITOLUL X

PRODUSELE SPECIFICE PĂDURII

Art. 65. - (1) Produsele pădurii sunt bunurile ce se recoltează din aceasta, și anume produse lemnoase și produse nelemnoase .

(2) Produsele lemnoase specifice pădurii sunt:

- a) produse principale, rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor;
- b) produse secundare, rezultate din tăieri de îngrijire și conducere a arboretelor;
- c) produse accidentale, rezultate în urma calamităților și din defrișări de pădure legal aprobate;
- d) produse de igiena, rezultate din procesul normal de eliminare naturala;
- e) alte produse: arbori și arbuști ornamentali, pomii de Crăciun, răchită, puiți și diferite produse din lemn.

- (3) Produsele nelemnoase specifice pădurii sunt:
- a) fructele de pădure;
 - b) semințele forestiere;
 - c) ciupercile comestibile din flora spontană din cuprinsul acesteia;
 - d) plantele medicinale și aromatice din cuprinsul acesteia;
 - e) rășina;
 - f) alte produse.
 - g) vânatul din cuprinsul pădurii

(4) Produsele pădurii aparțin proprietarilor sau deținătorilor, după caz.

Art. 66. - (1) Volumul total de lemn ce se poate recolta anual dintr-o unitate de protecție și producție nu poate depăși mai mult de 10% din posibilitatea anuală. Recoltarea posibilității se face în conformitate cu volumele prevăzute pe unități amenajistice. Se interzice compensarea volumelor de recoltat din zonele greu accesibile cu recoltarea lor din parcele accesibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) diferența în minus dintre posibilitatea anuală și volumul recoltat în cursul unui an se poate recolta în cursul anilor următori, adăugându-se la cantitatea prevăzută la alin.(1);

b) volumul produselor accidentale I rezultat în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori se recoltează integral.

(3) Volumul produselor accidentale I, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici și din defrișări legale, care apar în subunități de gospodărire în care se reglementează procesul de producție lemnoasă, se precomptează din posibilitatea de produse principale.

(4) Volumul produselor accidentale II, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici și din defrișări legale, nu se precomptează.

(5) În volumul prevăzut la alin. (1) se include și volumul rezultat în urma tăierilor ilegale în anul precedent în unitatea de producție și protecție.

(6) În cazul micilor proprietăți, volumul posibil de recoltat nu va depăși creșterea pădurii de pe suprafața respectivă.

(7) Pentru pădurile proprietate privată ajunse la vârsta exploatabilității tehnice eșalonarea recoltării posibilității se face la propunerea sau cu acordul proprietarului.

Art. 67. - (1) Produsele lemnoase ale pădurii se recoltează pe baza de autorizație de exploatare, eliberată de ocolul silvic.

(2) Dacă recoltarea produselor lemnoase se realizează de operatori economici, aceștia trebuie să dețină autorizație de mediu pentru desfășurarea activităților de exploatare a pădurilor.

(3) Estimarea cantitativă și calitativă a acestor produse se face prin acte de punere în valoare întocmite de ocoale silvice conform normelor tehnice.

Art. 68. - Produsele nelemnoase specifice fondului forestier se recoltează în conformitate cu normele tehnice aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 69. - (1) Modul de valorificare a produselor lemnoase din pădurile proprietate publică se aprobă prin lege specială.

(2) Până la aprobarea legii prevăzute la alin.(1) rămân valabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 85/2004 pentru aprobarea Regulamentului de vânzare a masei lemnoase de către deținătorii de fond forestier proprietate publică către agenții economici.

CAPITOLUL X

FONDUL CINEGETIC ȘI FONDUL PISCICOL DIN APELE DE MUNTE

Art. 70. - Fondul cinegetic al României este constituit din animalele sălbatice de interes vânătorească, denumite vânat, împreună cu biomurile acestora. Vânatul este bun public de interes național.

Art. 71. - Mamiferele, păsările sălbatice, peștele din apele de munte, precum și alte specii de animale care prin rolul lor ecologic, economic și social constituie avuție de interes național sunt ocrotite de lege.

Art. 72. - (1) Administrarea, ocrotirea, gospodărirea unitară și rațională a fondului cinegetic și a fondului piscicol din apele de munte se asigură de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură emite norme tehnice pentru ocrotirea și gospodărirea fondurilor de vânătoare și a fondurilor piscicole din apele de munte, care sunt obligatorii pentru toți deținătorii acestora, indiferent de forma de proprietate.

Art. 73. - Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură stabilește norme tehnice obligatorii pentru reglarea efectivelor optime de vânat, în special a celor care produc pagube culturilor agricole, iar unitățile deținătoare ale fondurilor de vânătoare răspund de aplicarea acestora și pentru pagubele produse.

CAPITOLUL XI

PUNEREA ÎN VALOARE A MASEI LEMNOASE. EXPLOATAREA ȘI PRELUCRAREA PRIMARĂ A LEMNULUI

Art. 74. - (1) În scopul respectării și aplicării corecte a regimului silvic, amplasarea parchetelor de exploatare forestieră, inventarierea arborilor și întocmirea actelor de punere în valoare a masei lemnoase pentru produsele principale și secundare, se efectuează cu 2 ani înainte de data începerii exploatării, fiind obligatorie verificarea lucrărilor pe teren și a documentelor întocmite.

(2) Exploatarea masei lemnoase se face în conformitate cu prevederile normelor tehnice privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare și colectare a materialului lemnos, emise de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu consultarea asociațiilor profesionale și patronale din domeniu, reprezentative la nivel național și cu respectarea prevederilor amenajamentelor silvice și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde silvicultură.

(3) Exploatarea masei lemnoase se face numai de către persoane juridice atestate de către o comisie care funcționează în cadrul asociațiilor patronale și profesionale la nivel național;

(4) Regulamentul și criteriile de atestare precum și componența Comisiei se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură la propunere asociațiilor patronale și profesionale din domenii cu recunoaștere națională potrivit legii.

Art. 75. - (1) Arborii destinați a fi tăiați se marchează cu ciocane silvice de către personalul silvic, în conformitate cu normele tehnice.

(2) Forma și modul de utilizare a ciocanelor silvice, precum și modul de marcarea arborilor sau a unor loturi de arbori se stabilesc prin regulament aprobat de conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 76. - (1) Ciocanele silvice de marcat au regimul mărcilor și al sigiliilor.

(2) Tiparele lor se înregistrează și se păstrează la birourile notariale.

(3) Operațiunile prevăzute la alin.(2) sunt scutite de taxa de timbru prevăzută de lege pentru primirea în depozit la birourile notariale a înscrisurilor sau documentelor.

Art. 77. - (1) La exploatarea masei lemnoase, se folosesc tehnologii de recoltare, colectare, lucrări în platforma primară și de transport a materialelor lemnoase, care să nu producă degradarea drumurilor forestiere, a solului și malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil precum și a arborilor nedestinați exploatării, peste limitele admise prin normele prevăzute la art.84.

(2) Pentru parchetele primite spre exploatare, titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toată durata exploatării, de la primire până la predare, pentru daunele cauzate pădurii.

(3) Masa lemnoasă care se exploatează și se transportă, se marchează și se inventariază conform normelor tehnice elaborate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 78. - Pentru acoperirea cheltuielilor legate de eventualele prejudicii de natura celor menționate la art. 87, alin. (1), inclusiv pentru refacerea elementelor de drum forestier distruse din vina titularilor autorizațiilor de exploatare, se va stabili la contractarea masei lemnoase.

Art. 79. - (1) Pentru scosul și apropiatul lemnului din păduri se construiesc căi de acces și instalații pasagere, pe baza normelor privind amplasarea, proiectarea, construirea, întreținerea și exploatarea acestora, aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Dacă se realizează căi de acces și instalații pasagere în arii naturale protejate, normele privind amplasarea, proiectarea, construirea, întreținerea și exploatarea acestora se aprobă de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

Art. 80. - Colectarea lemnului prin traversarea terenurilor aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor, conform prevederilor Codului Civil.

Art. 81. - (1) Prelucrarea primară a lemnului se realizează de operatori economici atestați de autoritatea publică centrală pentru industrie.

(2) Condițiile de atestare se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru industrie.

Art. 82. - Perdelele de protecție cu funcții speciale de protecție a digurilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor se exploatează cu respectarea regimului silvic și cu avizul organului de gospodărire a apelor, astfel încât să nu fie periclitat digul de apărare.

CAPITOLUL XII

CIRCULAȚIA MATERIALELOR LEMNOASE

Art. 83. - Modul de aducere la îndeplinire a prevederilor referitoare la circulația materialelor lemnoase, controlul provenienței și circulației acestora, al depozitelor de materiale lemnoase, se stabilește prin hotărâre de Guvern, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de economia forestieră cu consultarea asociațiilor profesionale și patronale reprezentate la nivel național.

CAPITOLUL XIII

ACCESIBILIZAREA PĂDURILOR

Art. 84. - (1) Mărirea gradului de accesibilizare a pădurilor constituie o condiție de bază a gestionării durabile a acestora .

(2) Drumurile forestiere sunt căi de transport publice sau private utilizate pentru gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice cu excepția activităților sportive de recreere și turism care se pot practica numai cu acordul proprietarului, iar în cazul pădurilor proprietate publică a statului, cu acordul administratorului acestora.

(3) Acordul prevăzut la alin. (2) precum și condițiile de acces se afișează de către cel care a dat acordul, pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier respectiv.

(4) Pentru construirea drumurilor forestiere nu este necesară obținerea autorizației de construire.

(5) Execuția drumurilor forestiere se aprobă, pe baza avizelor acordate de autoritățile publice teritoriale de gospodărirea apelor și de regim silvic și pe baza actelor de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, gospodărirea apelor și regim silvic, după cum urmează:

a) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate publică a statului, de către administratorul acestora;

b) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, de către unitatea administrativ-teritorială proprietară a terenului;

c) pentru drumurile forestiere care se realizează în pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, de către proprietar.

Art. 85. - (1) Proiectarea și construcția drumurilor forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă condițiile de eficiență economică, încadrarea în peisaj și nu afectează calitatea apei, solului și habitatelor.

(2) Proiectarea de drumuri forestiere se realizează de persoane fizice sau juridice atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură la propunerea asociațiilor patronale - profesionale de profil.

(3) Construcția de drumuri forestiere se realizează de societăți comerciale de profil atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, la propunerea asociațiilor patronale - profesionale de profil.

(4) Metodologia, criteriile de atestare și comisia de atestare se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(5) Comisia de atestare este compusă din specialiști din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, specialiști în

proiectarea și construcția de drumuri forestiere, specialiști în cercetare în domeniu, specialiști din învățământul superior de profil și reprezentanți propuși de asociațiile patronale de profil reprezentative.

(6) Activitățile de proiectare și de construire a drumurilor forestiere se desfășoară în conformitate cu ghidurile de bune practici și cu normativele aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură cu consultarea asociațiilor patronale - profesionale de profil.

(7) Studiile de fezabilitate pentru dezvoltarea rețelei de drumuri forestiere se realizează în corelare cu cele pentru lucrările de corectare a torenților, de persoanele fizice sau juridice prevăzute la alin. (2).

(8) Supervizarea și controlul execuției drumurilor forestiere revin proiectantului, beneficiarului și autorităților de la care s-au obținut avizele .

(9) Recepția lucrărilor privind drumurile forestiere se efectuează de către beneficiar și reprezentanți ai autorităților de la care s-au obținut avizele în prezența reprezentanților proiectantului și constructorului.

(10) La solicitarea deținătorului majoritar al pădurilor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, drumurile forestiere proprietate publică a statului și terenul aferent acestora trec, prin hotărâre a Guvernului, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale.

Art. 86. - Lucrărilor de stingere a torenților în păduri se realizează de către deținătorul terenului, cu fonduri de la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile Strategiei naționale pentru dezvoltarea fondului forestier și a Strategiei Naționale de management al inundațiilor aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1854/2005.

Art. 87. - Întreținerea și repararea drumurilor forestiere se află în sarcina proprietarului acestuia, cu respectarea normativelor aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

TITLUL IV CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ DE SPECIALITATE

Art. 88. - (1) Cercetarea și dezvoltarea tehnologica pentru silvicultura se realizează prin unități și instituții de drept public și privat cu personalitate juridică, care au în obiectul de activitate cercetarea și dezvoltarea tehnologica.

(2) Bazele științifice necesare pentru elaborarea politicilor și strategiei în silvicultură și pentru gestionarea durabilă a pădurilor și a vegetației forestiere din afara pădurilor sunt puse la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în condițiile legii, de instituțiile de cercetare și învățământ de specialitate.

(3) Cercetările din domeniul silviculturii se dezvoltă în toate pădurile și terenurile cu vegetație forestieră din afara pădurilor, indiferent de natura proprietății, în condițiile legii.

(4) Suprafețele experimentale de lungă durată se declară prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(5) Suprafețele experimentale de lungă durată se mențin până la îndeplinirea scopului pentru care au fost constituite, în condițiile prevăzute la alin. (4).

(6) Plantajele existente în suprafețe de teren care au fost retrocedate în conformitate cu dispozițiile legale, se administrează de ocolul silvic cu competență teritorială.

(7) Măsurile specifice de gospodărire se stabilesc pe bază de contract încheiat între cel care a înființat plantajul și ocolul silvic.

(8) Proprietarii terenurilor pe care sunt amplasate plantajele primesc, anual, beneficiul nerealizat.

(9) Sumele necesare pentru finanțarea contractelor prevăzute la alin. (7) și a plății beneficiului nerealizat prevăzut la alin. (8), se asigură de la bugetul de stat.

(10) Metodologia de calcul și de acordare a sumelor prevăzute la alin. (8) și (9) se stabilesc prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al conducătorului autorității finanțelor publice.

(11) Cercetarea științifică fundamentală și cercetarea științifică aplicativă în domeniul silviculturii este susținută de la bugetul de stat prin bugetul alocat autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

TITLUL V CONȘTIINȚA PUBLICĂ FORESTIERĂ

Art. 89. - (1) În programele curriculare pentru fiecare an de învățământ din formele de învățământ obligatorii se includ noțiuni privitoare la păduri, conservarea pădurilor, împăduriri, importanța pădurilor în cadrul biosferei.

(2) Noțiunile prevăzute la alin. (1) se vor dezvolta diferențiat și progresiv, în funcție de nivelul anului de studiu.

Art. 90. - (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are obligația realizării acțiunilor specifice prin căi și mijloace adecvate în scopul:

- a) formării conștiinței forestiere la proprietarii de păduri;
- b) creării unui minim de cunoștințe profesionale la proprietarii de păduri.

(2) Eficiența acțiunilor întreprinse se evaluează periodic.

Art. 91. - (1) În perioada 15 martie – 15 aprilie a fiecărui an, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează „Luna pădurii”.

(2) În perioada menționată la alin. (1) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, administratorul pădurilor statului, ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și c) sunt obligate să desfășoare acțiuni publice de popularizare și educare privind rolul și importanța pădurii și activități practice de realizare de plantații forestiere, întreținerea și conducerea arboretelor.

Art. 92. - (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură sprijină inițiativa și acțiunile instituțiilor publice și ale organizațiilor non-guvernamentale prin care se urmărește apărarea, dezvoltarea și gospodărirea pădurilor.

(2) Personalul silvic cu studii superioare asigură colaborarea cu instituțiile de învățământ preuniversitar pentru acțiunile prevăzute la art. 89 alin. (1).

Art. 93. - Pentru acțiunile prevăzute la art. 89 – 92 se utilizează și televiziunea și radioul public.

TITLUL VI CONTROLUL APLICĂRII CORECTE ȘI RESPECTĂRII REGIMULUI SILVIC

Art. 94. - Statul exercită controlul asupra modului de gospodărire a perdelelor forestiere de protecție prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordine.

Art. 95. - Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură organizează și realizează, prin personalul propriu împuternicit și prin inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordine:

- a) controlul aplicării și respectării regimului silvic;
- b) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în perdelele forestiere de protecție.
- c) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în pădurile de folosință silvopastorală și în vegetația forestiera din afara pădurii;
- d) controlul modului în care sunt îndeplinite reglementările privitoare la terenurile degradate care se constituie în perimetre de ameliorare
- e) controlul circulației materialului lemnos.

Art. 96. - (1) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare din subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se

înființează la nivelul fiecărui județ, dacă suprafața pădurilor județului este de minimum 50.000 hectare.

(2) În cazul județelor în care suprafața pădurilor este sub limita prevăzută la alin. (1), inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare se constituie pe raza a două sau mai multor județe limitrofe, astfel încât suprafața minimă a pădurilor să fie cea prevăzută la alin. (1).

(3) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare se înființează prin hotărâre a Guvernului.

(4) Personalul tehnic de specialitate din Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare se dimensionează în raport cu suprafața pădurilor și cu numărul de proprietari, astfel încât pentru o suprafață medie de 20.000 hectare să existe un cadru tehnic cu pregătire superioară în domeniul silviculturii.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu sau prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare are obligația realizării a minim unei inspecții silvice/an/ocol silvic.

(6) Inspecția silvică are caracter tematic

(7) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu sau prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare, realizează și inspecții silvice inopinate, în scopul prevenirii, combaterii sau eliminării unor acțiuni, desfășurate de proprietari sau de ocoale silvice, care pot produce prejudicii pădurii.

(8) Regulamentul privind modul de desfășurare a controlului aplicării regimului silvic se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(9) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu cu atribuții de control și prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare execută, împreună cu reprezentanții Inspectoratelor pentru situații de urgență județene și al municipiului București, controale comune în domeniul prevenirii incendiilor.

Art. 97. - Proprietarii de păduri de folosință forestieră, proprietarii de păduri de folosință silvopastorală, proprietarii de vegetație forestieră din afara pădurilor, proprietarii de terenuri pe care s-au realizat perdele forestiere de protecție, proprietarii de terenuri degradate și ocoalele silvice sunt obligate să permită accesul organelor statului abilitate pentru controlul respectării regimului silvic.

TITLUL VII RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

CAPITOLUL 1 STABILIREA ȘI SANCTIUNAREA INFRACTIUNILOR SILVICE

Art. 98. - Încălcarea prevederilor prezentului Cod silvic atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii.

Art. 99. - (1) Prejudiciul produs pădurii, indiferent de natura juridică a proprietății și de mărimea pădurii avută în proprietate, se evaluează în condițiile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) În cazul prejudiciilor produse pădurii în pădurile cu rol exclusiv de protecție stabilite ca atare prin amenajamentul silvic și ale căror limite sunt materializate corespunzător în teren, a perdelelor forestiere de protecție și a jnepenișurilor, valoarea acestora se stabilește prin multiplicarea de 5 ori a valorii obținute prin aplicarea prevederilor alin.(1).

(3) Dacă nu a fost recuperat prin acțiuni ale ocolului silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea pădurii în care a fost produs, prejudiciul adus pădurii se recuperează de statul român și se depun în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, constituit în conformitate cu prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 100. - (1) Încălcarea prevederilor art. 33 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 15 ani și cu plata obligațiilor bănești echivalente prejudiciului adus pădurii.

(2) Materialul lemnos rezultat din săvârșirea infracțiunii, se confiscă și se valorifică conform legii.

(3) Făptuitorul este obligat să elibereze terenul forestier de orice construcții sau instalații amplasate ilegal.

(4) Ocolul silvic care realizează serviciile silvice sau administrarea pădurii are obligația de a asigura executarea lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere.

Art. 101. - Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani ocuparea fără drept, în întregime sau în parte, a unor păduri, terenuri sau ape din pădurile cu destinație forestieră, perdele forestiere de protecție precum și distrugerea, degradarea sau mutarea semnelor de hotar, a împrejmuirilor ori a reperelor de identificare a limitelor de proprietate,.

Art. 102. - (1) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 3 ani, ruperea, distrugerea, degradarea, tăierea fără drept, scoaterea din rădăcini de arbori sau puieți, prin care s-a produs un prejudiciu

adus pădurii cu o valoare de 5-20 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior la data constatării faptei.

(2) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 4 ani, ruperea, distrugerea, degradarea, tăierea fără drept, scoaterea din rădăcini de arbori sau puieți, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, chiar cu o valoare sub cea prevăzută la alin.(1), dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin doua ori în interval de 1 an.

(3) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 5 ani ruperea, distrugerea, degradarea, tăierea fără drept, scoaterea din rădăcini de arbori sau puieți prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii cu o valoare de 20-50 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior la data constatării faptei.

(4) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani ruperea, distrugerea, degradarea, tăierea fără drept, scoaterea din rădăcini de arbori sau puieți prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii cu o valoare mai mare decât de 50 ori prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior la data constatării faptei.

(5) Maximul pedepselor prevăzute la alin. (1)-(4) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o arma sau substanțe chimice periculoase;
- c) în timpul nopții;
- d) în pădurea situată în arii naturale protejate.

(6) In cazul in care se dovedește ca prejudiciul adus pădurii a fost produs cu știrea sau cu acordul personalului silvic, nivelul minim valoric al calificării faptei ca infracțiune silvică se stabilește la de 2,5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior la data constatării faptei.

(7) Tentativa se pedepsește.

Art. 103. - (1) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă pășunatul în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, dacă valoarea acestuia este de 5-20 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior.

(2) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă pășunatul în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, chiar dacă valoarea acestuia este sub cea prevăzută la alin.(1), dacă fapta a fost săvârșita de cel puțin doua ori în interval de 1 an.

(3) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă pășunatul în pădurile sau în suprafețele din acestea în

care pășunatul este interzis, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, dacă valoarea acestuia este de 20-50 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior.

(4) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani sau cu amendă pășunatul în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, dacă valoarea acestuia este mai mare decât de 50 ori prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior la data constatării faptei.

(5) Maximul pedepselor prevăzute la alin. (1)-(4) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) în timpul nopții;

b) în pădurea situată în arii naturale protejate.

Art. 104. - Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 2 ani ruperea, distrugerea, degradarea, tăierea fără drept, scoaterea din rădăcini de arbori sau puieți, prin care s-a produs un prejudiciu adus pădurii, în perimetrele de ameliorare în care s-au realizat lucrări de împădurire, chiar dacă valoarea acestuia este sub valoarea a de 5 ori valoarea medie a unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Art. 105. - Furtul de arbori doborâți sau ruși de fenomene naturale, ori de arbori, puieți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție sau din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire, precum și a oricăror altor produse ale pădurii se sancționează în conformitate cu prevederile Codului penal.

Art. 106. - (1) Incendierea pădurilor, a perdelelor forestiere de protecție, a vegetației forestiere din terenurile degradate ameliorate prin împăduriri, a jnepenișurilor, de către proprietari, deținători, administratori sau de către oricare alta persoană, constituie infracțiune de distrugere calificată și se pedepsește potrivit dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

(2) Obligația de a asigura realizarea lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere revine administratorului sau proprietarului suprafeței respective.

Art. 107. - (1) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani folosirea fără drept sau contrar reglementărilor specifice în vigoare a ciocanului silvic de marcat.

(2) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani folosirea de dispozitive care falsifică ciocanul silvic.

Art. 108. - Încălcarea prevederilor art. 67 alin (3), constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 1 lună la 3 ani.

Art. 109. - În cazurile în care infracțiunile prevăzute la art.107 sunt săvârșite de personal silvic, maximul pedepselor prevăzute se majorează cu 2 ani.

Art. 110. - Pe lângă organele de urmărire penală, sunt competenți sa constate faptele prevăzute la art. 100-109 personalul silvic din cadrul

autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor sale teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice, din cadrul structurilor teritoriale ale administratorului pădurilor statului.

Art. 111. - (1) Personalul silvic este autorizat să identifice și să inventarieze, la locurile unde se afla, materialele lemnoase provenite prin infracțiunea de furt, numai însoțit de un lucrător operativ din cadrul Ministerului Administrației și Internelor,.

(2) Denunțul penal se înaintează în conformitate cu Codul de procedură penală.

Art. 112. - (1) În cazul constatării producerii de prejudicii pădurii, prin fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni, în funcție de structura în care este încadrată persoana care are calitatea să constate, actul de constatare se depune la:

a) ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice pentru pădurea, perdeaua forestieră de protecție, terenul degradat împădurit sau jnepenișul respectiv, atunci când constatarea este făcută de personal silvic altul decât cel al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale cu specific silvic ale acesteia;

b) structura teritorială cu specific silvic a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, când constatarea este făcută de personal silvic al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale cu specific silvic ale acesteia

(2) Șeful ocolului silvic sau conducătorul structurii teritoriale cu specific silvic a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură transmite documentul de constatare a producerii prejudiciului pădurii parchetului competent teritorial și material.

Art. 113. - Mijloacele de transport, echipamentele și uneltele folosite care au servit la săvârșirea unei infracțiuni sunt supuse confiscării speciale în condițiile prevăzute la art. 118 din Codul Penal.

Art. 114. - Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedura penala.

Art. 115. - Recuperarea prejudiciului adus pădurii nu exonerează persoana sau, după caz, ocolul silvic, de aplicarea sancțiunilor administrative, contravenționale sau penale.

Art. 116. - Săvârșirea de fapte prin care se aduc prejudicii pădurii, a căror valoare se situează până la nivelul de 5 ori valoare medie a unui metru cub de masă lemnoasă pe picior constituie contravenții silvice și se sancționează conform prevederilor legale în vigoare.

TITLUL VII DISPOZIȚII FINALE SI TRANZITORII

Art. 117. - Reglementările privind recoltarea masei lemnoase și circulația materialului lemnos se aplică și la vegetația forestieră din afara pădurii.

Art. 118. - (1) Statul, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, încurajează crearea de perdele forestiere de protecție a terenurilor agricole, plantarea cu specii forestiere a unor terenuri degradate, proprietate privată, neconstituite în perimetre de ameliorare, precum și a altor terenuri disponibile, asigurând gratuit, la cererea proprietarilor, materiale de plantat și asistența tehnică necesară.

(2) Cheltuielile pentru prestațiile respective se suportă din fondul de ameliorare a fondului funciar constituit potrivit legii și din alocații de la bugetul de stat.

Art. 119. - (1) În vederea sprijinirii proprietarilor de păduri, indiferent de forma de proprietate, pentru gospodărirea pădurilor, în scopul asigurării integrității acestora și pentru gestionarea lor durabilă, statul alocă anual de la buget, în afara fondurilor necesare pentru realizarea acțiunilor prevăzute la art. 13 alin. (8), art. 21, art. 29, art. 85, art. 88 alin. (9), art. 118 alin. (2) și fonduri necesare pentru:

a) refacerea pădurilor afectate de calamități naturale sau de incendii a căror cauză este necunoscută;

b) refacerea căilor forestiere de transport distruse în urma calamității naturale;

c) finanțarea unor studii complexe de fundamentare a soluțiilor de gospodărire a pădurilor proprietate privată a persoanelor fizice și juridice;

d) punerea la dispoziție proprietarilor de păduri a normelor tehnice silvice și juridice care reglementează regimul silvic și a materialelor de propagandă și educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor;

e) sprijinirea proprietarilor de păduri cu funcții speciale de protecție, prin acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea bunurilor pe care nu le recoltează datorită restricțiilor impuse prin amenajamentele silvice în pădurile cu funcții speciale de protecție;

f) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri.

(2) Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor acordate potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 120. - (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură prezintă anual Guvernului, Raportul privind starea pădurilor.

(2) În raportul privind starea pădurilor se includ capitole distincte privind:

- a) realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție;
- b) situația identificării și împăduririi terenurilor degradate:

Art. 121. - (1) Pentru pădurile proprietate publică a statului nu se plătesc taxe și impozite.

(2) Pentru clădirile amplasate în păduri se plătesc taxele și impozitele prevăzute de lege.

Art. 122. - Modalitatea de utilizare a pădurilor de folosință forestieră de către administratorul pădurilor statului, în scopul prevăzut la art.15 alin.(3) se aprobă prin Hotărâre de Guvern.

Art. 123. - (1) Normele tehnice privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a terenurilor degradate aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1648/2000, Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1649/2000, Normele tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1650/2000, Normele tehnice pentru evaluarea volumului de lemn destinat comercializării, aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1651/2000, Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1672/2000, Norme și îndrumări tehnice privind protecția pădurilor aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1652/2000, Norme tehnice privind efectuarea controlului anual al regenerărilor aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1653/2000, Norme de prevenire și stingere a incendiilor în fondul forestier aprobate prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1654/2000 rămân aplicabile cu modificările impuse de prezenta lege;

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează, în concordanță cu prevederile prezentei legi, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, normele care constituie regimul silvic și le aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 124. - Metodologia de evaluare a funcțiilor sociale și de protecție a pădurilor și metodologia de plată a acestora se elaborează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și se aprobă prin Hotărâre a Guvernului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 125. - Atribuțiile ocoalelor silvice prevăzute la art. 13 privitoare la administrarea silvică și la serviciile silvice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 126. - Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se reglementează prin lege specială.

Art. 127. - În termen de 15 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ocoalele silvice prevăzute la art.10 alin. (1) lit.b) înființate până la această data, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege, solicită reautorizarea în condițiile acesteia.

Art. 128. - În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, toți proprietarii de păduri de folosință forestieră, persoane fizice, ale căror proprietăți sunt mai mari de 30 ha/proprietar, au obligația să asigure prin ocoale silvice servicii silvice sau administrarea pădurilor.

Art. 129. - După termenul prevăzut la art.128 se autorizează pentru tăiere numai masă lemnoasă care provine din păduri administrate sau pentru care sunt asigurate servicii silvice în condițiile prezentei legi.

Art. 130. - În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.

Art. 131. - (1) Drumurile forestiere și căile ferate forestiere aflate în proprietatea publică a statului la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân în proprietatea acestuia și se administrează de către administratorul pădurilor proprietate publică a statului.

(2) Drumurile forestiere și căile ferate forestiere pot trece în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice în condițiile legii.

Art.132. – Anexele nr.1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 133. - La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă: Legea nr.81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 275 din 29 noiembrie 1993, cu modificările ulterioare; Legea nr. 26/1996 – Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 93 din 8 mai 1996, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 96 /1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999; dispozițiile art. 4 – 9 din Hotărârea Guvernului nr. 954/2002 privind aprobarea Regulamentului pentru stabilirea modalităților concrete de gospodărire a pădurilor și de repartizare a resurselor

materiale și a surselor financiare convenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate și pe care le administrează prin structuri silvice de stat, pe bază contractuală, precum și a obligațiilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 17 septembrie 2002, cu modificările ulterioare; Legea nr. 545/2002 privind trecerea unor terenuri forestiere în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 726 din 4 octombrie 2002, Legea nr. 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2002, Ordonanța Guvernului nr. 77/2004 privind stimularea asocierii proprietarilor de păduri private în scopul gospodăririi durabile a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 791 din 27 august 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.515/2004; Ordonanța Guvernului nr.82/2004 privind măsurile necesare pentru accesibilizarea fondului forestier prin construirea de drumuri forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr.518/2004; Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.38/2006.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

Președintele Camerei Deputaților
Bogdan OLTEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României

Președintele Senatului
Nicolae VĂCĂROIU

DEFINIȚII

1.	Administrarea
pădurilor	Totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.	
2.	Amenajament silvic	Documentul de bază în gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico organizatoric și economic, fundamentat ecologic.	
3.	Amenajarea
pădurilor	Ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc	
4.	Arboret	Porțiuni de pădure omogenă atât din punct de vedere al populației de arbori cât și al condițiilor staționale.	
5.	Arboretum	Suprafață de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști.	
6.	Arie
protejată	naturală	Zonă terestră , acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită.
7.	Circulația
materialelor
lemnoase	Acțiunea de transport a materialelor lemnoase între două locații folosind în acest scop orice mijloc de transport.	
8.	Compoziție-țel	Comparație de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în modul cel mai favorabil, atât prin proporție cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice or ecologice.	
9.	Consistența	Gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului.	
10.	Control de fond	Totalitatea acțiunilor efectuate în păduri, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și /sau servicii silvice, în scopul: - verificării stării limitelor și bornelor amenajistice; - verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămate , a oricăror altor pagube aduse pădurii precum și stabilirea cauzelor care le-au produs; - verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate; - identificării lucrărilor silvice necesare; - verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective; - inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia; - stabilirii pagubelor și/sau a daunelor aduse pădurii precum și propuneri de recuperare a acestora.	
11.	Cordoane forestiere	Plantații de arbori și arbuști forestieri care unesc trupuri de pădure sau rețele de perdele forestiere de protecție, aflate la distanțe de până la 10 km unele de altele, cu lățimi de până la 30 m, fiind	

- amplasate la marginea tarlalelor cultivate agricol, de-a lungul drumurilor existente, al digurilor și malurilor sau în jurul localităților.
12. Defrișare Acțiune de înlăturare completă a vegetației forestiere fără a fi urmată de regenerarea acesteia incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.
 13. Ecosistem forestier Unitate funcțională a biosferei constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl are populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.
 14. Exploatare forestieră Procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile impuse de regimul silvic și de regulile pentru protecția mediului natural
 15. Fișa perimetrului de ameliorare Documentație specifică privind necesitatea și oportunitatea constituirii perimetrului de ameliorare
 16. Fond forestier Totalitatea pădurilor, terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductivă pentru care erau întocmite amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1991 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.
 17. Gestionarea durabilă a pădurilor Administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să-și mențină și să-și îmbunătățească biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global, fără a crea prejudicii altor ecosisteme
 18. Inspecție silvică Acțiune pe care o realizează reprezentanții autorității statului în domeniul silviculturii pentru verificarea modului în care sunt respectate prevederile care reglementează regimul silvic;
 19. Masa lemnoasă Totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusiv cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.
 20. Material forestier de reproducere Material biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere, aceste specii și hibridi fiind stabiliți prin lege specială.
 21. Materiale lemnoase Produsele de pădure – lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc.
 22. Ocol silvic Unitate constituită în scopul asigurării administrării pădurilor și / sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de titularii dreptului de proprietate asupra pădurii, având suprafața minimă de constituire, după cum urmează:
 - n1) În regiunea de câmpie – 3.000 ha pădure de folosință forestieră;
 - n2) În regiunea de deal – 5.000 ha pădure de folosință forestieră;
 - n3) În regiunea de munte – 7.000 ha. pădure de folosință forestieră;

23. Parchet Suprafață de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire sau a unui anumit tratament.
24. Pădure Teren cu o suprafață de cel puțin 0,25 ha., acoperit cu arbori care realizează o consistență de cel puțin 0,1. Arborii trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.
Definiția termenului "pădure" include și:
a₁) terenuri în curs de regenerare și plantațiile care nu au ajuns încă la consistența de 0,1% și/sau înălțimea de 5 m, înființate în scopuri forestiere
a₂) terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
a₃) terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante – mamă;
a₄) terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
a₅) terenuri care servesc nevoilor de administrație silvică: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic;
a₆) terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi ferate forestiere, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;
a₇) iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice
a₈) perdelele forestiere de protecție având o latime mai mare de 20 m
a₉) jnepenișurile din zona alpină.
25. Păduri de folosință forestieră Pădurile incluse în fondul forestier existent la data intrării în vigoare a prezentei legi precum și vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier, având consistența mai mare de 0,4 precum și jnepenișurile din zona alpină.
26. Păduri de folosință silvopastorală Vegetația forestieră cu consistența cuprinsă între 0,1 și 0,4 inclusiv, situată pe terenuri din afara fondului forestier existent la data intrării în vigoare a prezentei legi.
27. Perdele forestiere de protecție Formațiuni cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.
28. Perimetru de ameliorare Terenurile degradate sau neproductive agricole care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere valoare este necesară din punct de vedere al protecției solului, regimului apelor, îmbunătățirii condițiilor de mediu și a diversității biologice.
29. Plantaj Cultură forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat

30. Posibilitate Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului, pe perioada de aplicare a acestuia, fără ca prin aceasta fondul lemnos de producție al pădurii să se diminueze.
31. Posibilitate anuală Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și perioada de valabilitate a amenajamentului.
32. Prejudiciu adus pădurii Efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot avea pădurea ca obiect:
- a) direct, prin acțiuni desfășurate ilegal, inclusiv prin nerespectarea normelor care reglementează regimul silvic, atunci când se taie, se scot din rădacini, se distrug, se degradează arbori, puieti sau lastari, acțiuni urmate sau nu de sustragerea acestora din păduri, perdele forestiere de protecție, terenuri degradate ameliorate prin lucrări de împădurire sau jnepenisuri, ori se incendiază intenționat sau din neglijență;
 - b) indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii, perdelelor forestiere de protecție, terenurilor degradate ameliorate prin lucrări de împădurire, jnepenișurilor nu este imediat, ci în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatărilor miniere etc., cu identificarea relației cauză-efect certificată prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.
33. Proveniența materialelor lemnoase Sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv :
- păduri de folosință forestieră;
 - păduri de folosință silvopastorală ;
 - vegetație forestieră din afara pădurii ;
 - centre de sortare și prelucrare a lemnului ;
 - depozite de materiale lemnoase ;
 - piețe, târguri, oboare și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
 - import.
34. Regimul codrului Modul general de gospodărire a unei păduri bazat pe regenerarea din sămânță și pe conducerea acesteia până la vârsta când arborii ating mari dimensiuni.
35. Regimul crângului Modul general de gospodărire al unei păduri, bazat pe regenerarea din lăstari și pe conducerea acesteia în vederea obținerii lemnului de dimensiuni mici și mijlocii.
36. Regimul silvic Sistem unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza pădurilor de folosință forestieră, în scopul asigurării gestionării lor durabile.
37. Schimbarea categoriei de folosință Schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.

38. Scoatere temporară din circuitul silvic a terenului Schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii
39. Scoatere definitivă din circuitul silvic a terenului Schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren, în altă destinație, în condițiile legii.
40. Servicii silvice Totalitatea activităților cu caracter tehnic care se execută de către ocolul silvic în scopul aplicării regimului silvic.
41. Silvicultura Ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, exploatarea masei lemnoase, recoltarea și valorificarea rațională și a celorlalte produse ale sale, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare.
42. Stare de masiv Stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.
43. Subunitate de gospodărire de Diviziune a unei unități de producție și protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și protecție în funcție de țelul de gospodărire.
44. Suprafață de cercetare de lungă durată de Suprafață de pădure statistic amplasată și destinată activității de cercetare și de experimentare a unor rezultate științifice pe termen lung
45. Teren neproductiv Teren în suprafață de cel puțin 0,1 ha care nu mai prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.
46. Terenuri degradate Terenuri care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:
- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
 - b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogase, ravene, torenți;
 - c) terenurile afectate de alunecări active, prabusiri, surpări și scurgeri noroioase;
 - d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
 - e) terenurile cu aglomerări de pietris, bolovanis, grohotis, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
 - f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
 - g) terenurile saturate sau puternic acide;
 - h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau toxice;
 - i) terenurile ocupate cu halde miniere, deseuri industriale sau menajere, gropi de împrumut.;
 - j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;
 - k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;
 - l) terenurile din oricare din categoriile menționate la literele a) – k), care au fost ameliorate prin plantarea silvică și de pe care

- vegetatia a fost înlăturată.
47. Unitate de protecție și de producție Unitatea teritorială silvică pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de protecție și de producție se au în vedere următoarele principii:
- a) se constituie pe bazine sau pe bazinete hidrografice;
 - b) delimitarea se realizează prin limite naturale, evidente în regiunea de munte și de deal și artificiale permanente, eventual naturale în rest;
 - c) suprafața maximă a unei unități de protecție și de producție este de 3 000 ha în zona de câmpie, 5 000 ha în zona de deal și 6 000 ha în zona de munte;
 - d) se includ într-o unitate de protecție și de producție proprietăți întregi, nefragmentate, dacă mărimea proprietăților nu o impune.
48. Vegetația forestieră din afara pădurii Suprafață de teren din afara fondului forestier, acoperită cu arbori și arbuști, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:
- vegetația forestiera cu consistență mai mică de 0,1;
 - perdelele forestiere de protecție cu lățime mai mică de 20 m;
 - plantațiile forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
 - arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și a canalelor de irigație;
 - zonele verzi din jurul orașelor, comunelor, altele decât cele definite ca păduri de folosință forestieră;
 - parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri.
49. Zonă deficitară în păduri Teritoriul unității administrativ-teritoriale în care suprafața pădurilor reprezintă mai puțin de 12% din suprafața totală a acestuia.
- aliniamentele de arbori situate de-a lungul drumurilor.

Procedura de cuantificare a prejudiciului adus pădurii

1. Prejudiciul adus pădurii se cuantifică prin înmulțirea valorii coeficientului K din tabelul corespunzător categoriei respective (arbori, puieți, lăstari), cu prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior, in vigoare la data constatării faptei.
2. În cazul arborilor, valoarea coeficientului K este stabilită pentru cioata care are înălțimea de 0.30 m. În cazul în care înălțimea cioatei efectiv măsurate nu este 0,30 m, se determină prin măsurare directă diametrul cioatei la înălțimea pe care aceasta o are, după care se determină diametrul la 0,30 m folosind tabelele dendrometric.
3. În situația în care se cuantifică prejudiciul pentru exemplare ale căror diametre sunt sub 2,0 cm, pentru cuantificarea acestora se folosesc valorile coeficientului K stabilite pentru puieți sau lăstari, după caz.
4. Cuantificarea prejudiciului adus pădurii se realizează indiferent de starea fiziologica pe care o aveau arborii, puieții sau lăstarii anterior momentului în care au fost afectați.

A. Arbori

Nr. crt.	Diametrul cioatei cu înălțimea de 0,30 m [cm]	Valoarea coeficientului K pentru:		
		Rășinoase	Cvercinee, paltin, frasin, cireș.	Alte foioase
0	1	2	3	4
1.	2,1 – 4,0	0,20	0,30	0,20
2.	4,1 – 8,0	0,30	0,50	0,30
3.	8,1 – 12,0	0,50	0,90	0,40
4.	12,1 – 16,0	0,70	1,10	0,50
5.	16,1 – 20,0	0,80	1,30	0,70
6.	20,1 – 24,0	1,00	1,75	0,80
7.	24,1 – 28,0	1,70	3,00	1,10
8.	28,1 – 32,0	2,80	4,50	2,20
9.	32,1 – 36,0	4,15	8,55	3,60
10.	36,1 – 40,0	5,45	12,25	5,35
11.	40,1 – 44,0	7,00	16,55	7,20
12.	44,1 – 48,0	8,95	21,35	9,20
13.	48,1 – 52,0	11,50	26,90	11,55
14.	52,1 – 56,0	13,90	35,00	15,40
15.	56,1 – 60,0	16,50	42,65	20,65
16.	60,1 – 64,0	19,40	51,30	25,70
17.	64,1 – 68,0	22,05	59,70	31,55
18.	68,1 – 72,0	24,30	68,85	37,65
19.	72,1 – 76,0	26,00	78,00	43,60
20.	76,1 – 80,0	28,20	88,50	49,40
21.	Peste 80	29,80	98,30	55,85

B. Puieti

Nr.crt.	Specia sau grupa de specii	Valoarea coeficientului K
0.	1.	2.
1.	Rășinoase	0,10
2.	Qercinee, paltin, frasin, cireș	0,15
3.	Alte specii principale de bază	0,10
4.	Specii principale de amestec	0,06
5.	Specii de ajutor, arbuști	0,03
6.	Plopi hibridi	0,14

C. Lăstari

Nr.crt.	Specia sau grupa de specii	Valoarea coeficientului K
0.	1.	2.
1.	Qercinee	0,10
2.	Fag	0,08
3.	Alte foioase	0,05